

## Πρεβεζάνικα Χρονικά

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 59-60 (2023)

### ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ  
ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ 2020  
Περίοδος Β', Έτος 40<sup>ο</sup>, Τεύχος 59-60

Αφιερωμένο στον Γιώργο Ι. Μουστάκη



Πρέβεζα 2023

Δρομείς μεγάλων αποστάσεων - Υπάρχουν δίπλα μας

Κώστας Μαζιώτης

doi: [10.12681/prch.41390](https://doi.org/10.12681/prch.41390)

Copyright © 2025, Κώστας Μαζιώτης



Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

### Βιβλιογραφική αναφορά:

Μαζιώτης Κ. (2025). Δρομείς μεγάλων αποστάσεων - Υπάρχουν δίπλα μας . *Πρεβεζάνικα Χρονικά*.  
<https://doi.org/10.12681/prch.41390>

Κώστας ΜΑΖΙΩΤΗΣ

### *Δρομείς μεγάλων αποστάσεων*

[για την αδερφή μου]

Κι αν οι μέρες μας κυλήσανε βαριά  
 Αν τα κύματα πλημμύρισαν τα πάντα  
 Αν τα βήματά μας σέρνουμε στ' αγκάθια  
 Κι αν ο άρτος ο επιούσιος στο στόμα μάς ξινίζει  
 Τίποτα δεν είναι άξιο να μας αποθαρρύνει  
 Διότι η θέλησή μας είναι τέτοια:  
 Να αποφεύγουμε τις δημοσιές  
 Τους δρόμους τους πολυπερπατημένους  
 Και αθλοθέτες παραδεχόμαστε  
 Μονάχα την καρδιά και την ψυχή μας  
 Και το νου που δεν πτοείται από φτηνές χαρές κι ευκολίες  
 Κι αν στο τέλος χάσουμε  
 Δεν απογοητευόμαστε  
 Γνωρίζουμε ότι τρέξαμε την κούρσα  
 Και τερματίσαμε

### *Υπάρχουν δίπλα μας*

Στα καφενεία  
 Άνθρωποι συζητάνε  
 –άλλοι ήρεμα και άλλοι μεγαλόφωνα–  
 Συζητάνε για δουλειές  
 Βραχεία μίσθωση  
 Ακάλυπτη και μαύρη  
 Εξοργιστικά δυσπρόσιτη μόνο για τουρίστες χασομέρηδες  
 Που έρχονται να ζήσουν  
 Όνειρο ναρκωμένο από την κραιπάλη  
 Και αντιεξουσιαστικό  
 Να ζήσουν τη «φάση»  
 Όπως λένε τα παιδιά στην ολόδική τους γλώσσα  
 Τη γλώσσα τούτη την οικειοποιούνται

Μεσήλικες νεανίζοντες  
Που τρέμουν τον χρόνο  
–«τον χειρότερο γιατρό»–  
Και καταναλώνουν προϊόντα  
Μεταμοντέρνας λαϊκής σύγχρονης κουλτούρας  
Ακόμη  
Αξιοποιούν την ελεύθερη επιχειρηματικότητα  
Και κάθε επενδυτική ευκαιρία  
Επενδύουν σε άυλη παραγωγή  
Προϊόντων που υφίστανται μόνο στον κυβερνοχώρο  
Προϊόντων ενός πολιτισμού που  
«Με ένα μπλακάουτ καταρρέει»  
Όπως λέει ο τοίχος  
Την ίδια στιγμή  
Εκείνοι  
Καταγγέλλουν τις πολυεθνικές  
Επειδή «καρπούνται την υπεραξία του εργάτη»  
Που έχει ταξιδέψει με κίνδυνο της ζωής του  
Από χώρες μακρινές με αρχαίο πολιτισμό  
–όπου όμως είναι πια ασφαλείς μονάχα λευκοί τουρίστες–  
Και δουλεύει σε άθλιες συνθήκες με αμοιβή που φτάνει  
Ίσα ίσα  
Να επιβιώνει και να αναπαράγεται  
Δημιουργώντας το εργατικό δυναμικό του αύριο  
Και μετά απ' όλα αυτά  
Οι άνθρωποι στα καφενεία ακόμη συζητάνε.